

ledes end de, der vare forudsatte ved Loven af 29de December 1857. Naar den ærede Gaardeier, som er omtalt i Betænkningen. under Nr. 10, henvender sig til Finantsministeriet med en Klage, skal hans Sag blive behandlet paa fuldkommen forsvaerlig Maade; men her at udtale mig om Sagens Specialiteter, maa det ærede Medlem tilgive mig, at jeg ikke kan.

Da jeg har Ordet, maa det være mig tilladt at udtale mig om de Punktter, der navnlig vedkomme mig, og da navnlig om den Indstilling, som er opført under Nr. 2 og er stillet af et Mindretal. I saa Henseende beklager jeg, at den ærede Ordfører, der hører til Fleertallet, udtalte, at Fleertallet ikke vilde sætte sig imod denne Henviisning. Men, vil ikke Fleertallet, saa vil jeg erklære mig aldeles bestemt imod denne Indstilling under Nr. 2, og jeg skal tillade mig at sige Grunden dertil. Jeg gjør det for det Første, fordi der ogsaa ved dette Andragende er den Uregelmæssighed, at det er vist, at det ikke har været hos Finantsministeriet, førend man har indstillet at tage Beslutning derom, og for det Andet, fordi man ved at støtte den Slags Andragender, som Talen her er om, svækker Ministerens Myndighed og overhovedet Bestyrelsens Myndighed i en ganske overordentlig Grad ligeoverfor de Love, som det er Administrationens Pligt at haandhæve. Og hvad nu det Andragende angaaer, som her foreligger, ville de ærede Medlemmer have seet, at den allerførste Deel af de paagjældende Mænd kun have en forholdsvis ganske kort Tjenestetid, en Tjenestetid af saadan Korthed, at man ikke under andre Omstændigheder vilde have tilstaaet dem nogen, end ikke nogen temporair Understøttelse. Naar der er 4, som have faaet Understøttelse, da er dette netop skeet ifølge en samvittighedsfuld Afveien af de Forhold, der vare tilstede for hver enkelt Andrager, en Afveien, der har ført til, at man for de Fires Vedkommende har benyttet Bemyndigelsen i § 6 af Lov af 9de April 1851, hvormod man har meent, at Omstændighederne for de Dvriges Vedkommende vare saaledes, at man ikke kunde forsvare at gjøre det Samme med Hensyn til dem. Sagen er nemlig den, at disse Mænd ikke alene have en kort Tjeneste-

tid — Ingen af dem har, saavidt mig bekendt, over 17 Aars Tjenestetid, de Allersleste have kun en Tjenestetid af omtrent 10 Aar —, men de ere unge, fuldkommen arbejdsføre Mænd, med Hensyn til hvilke der er Grund til at antage, at de ligesaa godt kunne erhverve sig deres Brød ved at arbejde for Private som ved at arbejde for Staten. Hele Forskjellen i deres Stilling er altsaa den, at de, istedetfor at de tidligere have arbejdet for Staten, nu maae arbejde for Private. Derimod var der, som sagt, 4 af dem, som vare svagelige, og i hvis Svagelighed man fandt tilstrækkelig Støtte for at anvende § 6, idet denne kræver, at Omstændighederne overhovedet skulle tale for de Vedkommende, og at de skulle være trængende. Jeg maa altsaa anbefale det høie Thing at være overordentlig forsigtig med at understøtte den Slags Andragender, som Talen her er om, og som høre til dem, der berede den vedkommende Minister ganske overordentlige Vanskeligheder, naar de Vedkommende troe at kunne finde en Støtte i Thinget, og navnlig gjælder det i et Tilfælde som dette, hvor man ikke har givet Finantsministeren Leilighed til at yttre sig om Sagen, inden der gjøres Indstilling om den. — Jeg tør forudsætte, at jeg forstaaer den af Udvalget under Nr. 4 skeete Indstilling rigtig, naar jeg antager, at man ikke dermed mener, at man bør imødekomme de under dette Numer omhandlede Andrageres Forlangende i dets fulde Udstrækning; thi i saa Tilfælde maatte jeg stille mig paa Retsstandpunktet ligeoverfor disse Folk og erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke kunde gaae ind derpaa. Dersom derimod, som jeg antager, og som jeg tror mig berettiget til at antage efter de Udtryk, hvori Hensætningen er formuleret, Mening er den, at man finder, at Omstændighederne ere saadanne, at der kan være Anledning til af VillighedsHensyn at søge en Overeenskomst med disse Mænd bragt istand, saa skal jeg med Fornøielse gaae ind paa Andragendet og gjøre, hvad der staaer i min Magt for at tilvejebringe en rimelig og passende Afgjørelse af dette omtvistede Spørgsmaal, Det er nemlig efter min Mening klart, at de omtalte Andragere ikke have noget Rets-